

ROHOŽNÍCKY POŠKOLÁK

Školský časopis, 1/2012, November

Opísať krásu našej dediny
sa nesnažil človek jediný.
Chceš sa dotknúť slnka lúčov?
Vyjdi na Vysokej vrchol.
Tu máš obec na dlani,
až ťa srdce zabolí.
Lúky, polia, krásne stráne,
to všetko my tady máme.
Aj dubáky si nazbieraš,
veľkú radosť z toho máš.
Odpoveď na otázku,
prečo je Rohožník taký krásny,
nájdeš aj ty v tejto básni.

(Denisa Hassová, 9.A)

Rozhovor:

Futbalisti z Rohožníka

Fotoreportáž:

Cirkusy sú kruté

sprevádzali reprezentantov

Spomienka na „branné“

str. 4

str. 6

str. 10

NOVEMBROVÝ ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

november je z hľadiska histórie pre mladých ľudí významný mesiac. V novembri 1917 bola založená NHL, v roku 1937 sa „narodil“ Batman, v roku 1997 vznikol Pokec a v roku 2005 počítačová hra Mafia. To je ale nič oproti tomu, že 17. novembra 1989 sa slovenskí a českí študenti zapojili do Nežnej revolúcie, aj vďaka ktorej máme k spomínaným veciam prístup.

November sme si aj my symbolicky vybrali za čas, kedy vychádza prvé číslo nášho školského časopisu, v ktorom sa tiež udiala malá revolúcia. Časopis má nový názov- Rohožnícky poškolák. Vychádzať bude cca každé dva mesiace a stiahnuť si ho môžete z webovej stránky školy. V časopise budú pravidelné rubriky a články o tom, čo zaujímavé sa deje na našej škole. V tomto čísle píšeme napríklad o Dni mlieka, úspechu našich futbalistov alebo o „bordelároch“.

Chceme Vás upozorniť na to, že pri „kukani“ nájdete schránku, do ktorej môžete dávať svoje odkazy, napríklad ak chcete niektorému spolužiakovi alebo učiteľovi poďakovať za pomoc, zagratulovať k sviatku alebo sa chcete na niečo post'ažovať. Do tejto krabičky nám môžete písať aj námety na články. Vaše príspevky nájdete v decembrovom čísle.

Veríme, že sa Vám Rohožnícky poškolák bude páčiť a stanete sa jeho pravidelnými čitateľmi.

Vaša REDAKCIA

Redakciu Rohožníckeho poškoláka tvoríme my, žiaci školy. Preto by sme sa Vám v prvom čísle chceli predstaviť:

☀ **Viktória Lieskovcová**

Som žiačkou 7.A triedy. Rada športujem, kreslím a chodím von so svojimi priateľmi. Budem šéfredaktorkou Rohožníckeho poškoláka.

☀ **Michaela Belušková**

Chodím do 6.A triedy. Mám rada písanie, kreslenie, vymýšľanie básničiek a príbehov a v časopise budem písať o školských akciách.

☀ **Paulína Vinceková**

Som zo 7.B. Rada kreslím a chodím von s priateľmi. Do časopisu budem robiť fotografie.

☀ **Jakub Stanek**

Rád pracujem s počítačom a čítam knihy. Chodím do 7.B a budem pre Vás písať o vývoji školy.

☀ **Daniel Kurek**

Som tiež žiakom 7.B, mám rád futbal a literatúru. V časopise píšem o problémových veciach a športových akciách.

Redaktorky Rohožníckeho poškoláka

Zľava: P. Vinceková, V. Lieskovcová a M. Belušková.

V rubrike VÝNIMOČNÍ nájdete rozhovory so žiakmi, ktorí majú zaujímavé osudy, venujú sa nezvyčajným veciam alebo dosahujú výborné výsledky v súťažiach. Ak máte tip na nejakého spolužiaka alebo kamaráta, o ktorom by sme mali napísať, dajte nám vedieť.

Mirka Koutná: Cirkusy sú kruté

Sú deti, ktoré nezaujímajú najnovšie počítačové hry, ale vo voľnom čase pomáhajú tým, ktorí si sami pomôcť nemôžu. Šiestačka Mirka Koutná k takým deťom patrí. Keď v septembri zaklopala na dvere kabinetu s tým, že zbiera podpisy na petíciu proti týraniu zvierat, bolo jasné, že s ňou musíme urobiť rozhovor.

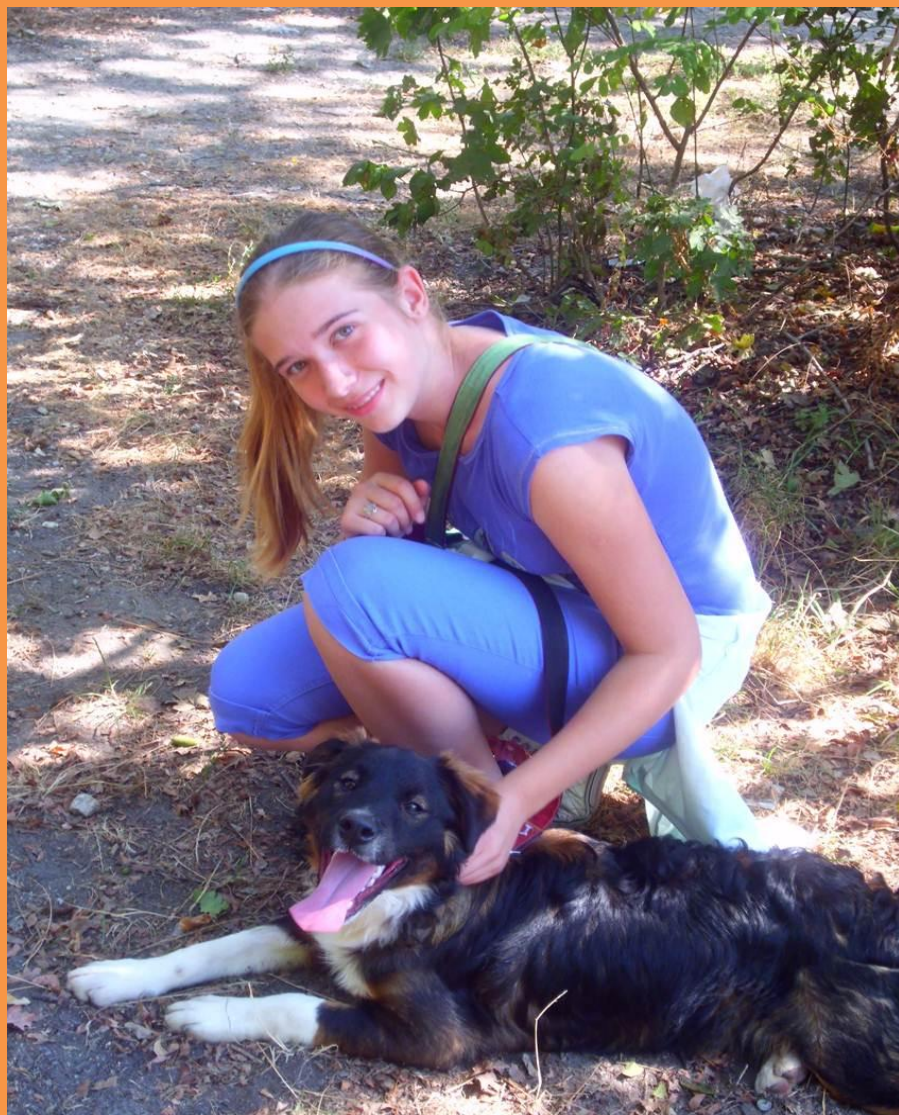
Prečo si sa rozhodla zapojiť do petície?

Lebo zvieratá sú v cirkusoch týrané. Chýba im pohyb, často musia tráviť celé dni osamote, aj keď v prírode žije väčšina z nich spoločensky, v rodinách. Veľkú časť roka sú na cestách. V kamiónoch, v tesných klietkach trpia nepohodlím. Výkon a poslušnosť dosahujú cvičitelia často bitím. Používajú bodce, elektrické tyče, biče, náhubky, ktoré spôsobujú zvieratám bolesť a strach. Počas predstavení sa zvieratá boja hluku, ostrých svetiel a davov ľudí. To všetko pre naše pobavenie.

Ako sa správajú cvičitelia k slonom?

Sloníčatá začínajú s drezúrou už vo veku niekoľkých týždňov. Odoberú ich matkám a priväzujú na 20 hodín denne za všetky štyri nohy, aby si zvykli na neprirodzenú polohu. Bodanie do citlivých častí tela prinúti slona urobiť

to, čo cvičiteľ vyžaduje. So strachom preto predvádza napríklad výstupy na lopty.

Mirka so psíkom Monzom z útulku

Je ľahké presvedčiť ľudí, aby petíciu podpísali?

Niektorí ľudia to nechcú podpísať, lebo cirkus bez zvierat podľa nich nie je vôbec zábavný. Ja som už taký cirkus videla a bolo to zaujímavé. Vystupovali tam kúzelník, klauni, artisti.

Ako si sa dostala k spolupráci so Slobodou zvierat?

So staršou sestrou chodíme venčiť psy do Slobody zvierat v Bratislave. Funguje to tak, že predložíme venčiaci preukaz a môžeme si vybrať, či chceme malého alebo veľkého psa. Taký útulok je dobrá vec, pretože sa tam dostanú psy, ktoré nemajú domov. Nemajú však veľa miesta na výbeh, lebo útulky sú preplnené. Nie je dobré, keď si ľudia kúpia psa, a potom ho nechajú len tak na ulici.

(red.)

Mladí futbalisti z Rohožníka sprevádzali reprezentantov

Na Záhorí je jedna dedina. Volá sa Rohožník. Je niečím neobvyklá. Bývajú tam totiž super futbalisti. Jedného dňa prišla do našej školy pozvánka, aby sme sa zúčastnili na futbalovom zápase slovenskej reprezentácie proti Lichtenštajnsku.

Účasť na tomto turnaji nebola samozrejme zadarmo. Predtým sme sa totiž zúčastnili Školského pohára v Nitre, kde sme obsadili skvelé štvrté miesto. Tešili sme sa na to, že budeme sprevádzať futbalistov pri nástupe na ihrisko a že si v polčasovej prestávke zahráme exhibíciu so žiakmi z Trnavy.

Rohožníčania s reprezentantmi Lichtenštajnska počas hymny

Foto: Športky.sk

Stretli sme Stocha aj Hamšíka

Ked' sme prišli do Bratislavy, videli sme naživo všetkých reprezentantov . Nacvičili sme si nástup a čakali na otvorenie. Ked' na ihrisko vychádzali futbalisti Lichtenštajnska, každý z nás jedného chytil za ruku a pomalým tempom sme prešli na plochu. Postavili sme sa do radu. Nasledovali hymny oboch krajín. Po ich skončení sme sa šli prezliecť do dresov Školského pohára.

Sme radi, že Slováci zvíťazili

Počkali sme na polčasovú prestávku, počas ktorej sme si pred všetkými divákmi zahrali krátky zápas proti Trnave. Po 1. minúte sme hádzali aut. Rozbehol som sa a hodil som loptu čo najďalej. Dodo Hermann za ňou šprintoval, vystrelil na bránku a vyhrávali sme 1:0. Ale Trnavčania vyrovnali hneď po 30 sekundách. Potom nám dali ešte dva góly. My sme síce prehrali, ale aspoň Slovensko zvíťazilo 2:0 a z Bratislavy sme si odniesli dobrú skúsenosť.

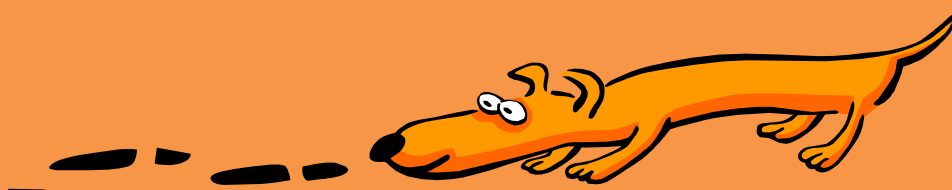
DANIEL KUREK

Rohožnícke nádeje v kopačkách

Horný rad zľava: D. Kurek, S. Benca, p. učiteľka E. Surovcová, Z. Knížat, M. Fraňo, M. Polák, N. Kutlák. Dolný rad: R. Fráz, E. Pavlovič, D. Bad'ura, A. Kubinský, J. Hermann

Na stope

Žiaci robia v okolí školy neporiadok

Neporiadok. Nikto ho nemá rád. Doma si každý z nás po sebe uprace a smeti hodí do koša. Prečo by to malo byť v škole inak?

Veľa detí z našej školy chodí na obed do jedálne. K jedlu často dostaneme ovocie alebo nejakú sladkosť. Niektorí žiaci však ohryzok z jablka, šupku z pomaranča alebo obal z cereálnej tyčinky hodia počas cesty zo školy priamo na školský dvor.

Triedy sa v našej škole každý týždeň striedajú v upratovaní. A žiaci sa neprestávajú čudovať, čo všetko v okolí školy nájdú. Najväčší „bordelári“ sa zrejme zhromažďujú na umelom ihrisku. Objavili sme tu rukavice, tričko a hlavne veľa plastových fliaš. Je to na zamyslenie, keďže hneď vedľa hracej plochy je kontajner.

Keď sa žiakov v škole opýtate, ako by sme sa mali správať k životnému prostrediu, väčšina povie, že by sme nemali odhadzovať odpadky kade-tade. Avšak, ako povedal Dalajláma „Vzdelaný človek sa stane ušľachtilým iba vtedy, keď naozaj v praxi používa to, čomu sa naučil, miesto toho, aby o tom iba hovoril.“

DANIEL KUREK

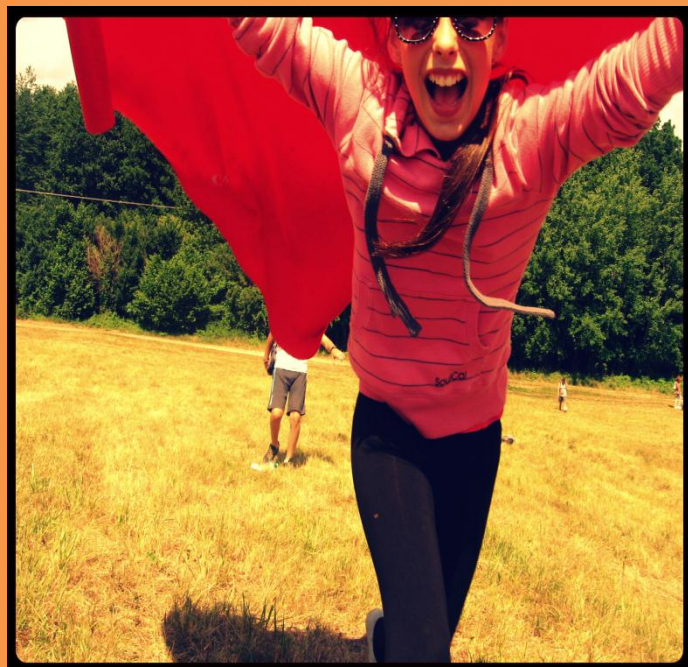

Najväčšiu „skládku“ sme našli pri umelom ihrisku.

Fotoreportáž

Spomienka na „branné“

Jeseň je tu. A s ňou aj vietor, dážď a sneh. Potešíme sa aspoň fotkami z obdobia, keď ešte bolo teplo.

Text k fotografiám: 1. Fešáci zo 7.B, 2. Desiata musí byť poriadna, 3. Superwoman? 4. Diabolo tréning; ďalšia strana: 5. Pitný režim, 6. S buzolou sa nestratíme, 7. Hubári, 8. Úsmev, prosím, 9. Volejbal, 10. Ide sa domov ☺

S chuťou do mlieka

Asi pred mesiacom sa na našej škole uskutočnil

6. ročník akcie v rámci Svetového dňa mlieka. V tento deň si deti môžu v škole zakúpiť mlieko v malých škatulkách. Pitím mlieka budú deti zdravšie, vďaka tomu v škole aktívnejšie, a preto aj múdrejšie. Pri tejto príležitosti sme pripravili rozhovor s pani učiteľkou Sedlákovou, ktorá nám povedala zopár zaujímavostí.

Čo vlastne znamená Svetový deň mlieka?

Svetový deň mlieka na školách je medzinárodnou každoročnou udalosťou, ktorú od roku 2000 podporuje a propaguje Organizácia pre výživu a poľnohospodárstvo. Podstatou tohto dňa je zvýšiť u detí na školách povedomie o význame mlieka a zdôrazniť jeho zdravotné prínosy pre rastúce deti.

Kedy sa začala táto akcia organizovať na našej škole?

Po prvýkrát sme túto akciu zorganizovali v školskom roku 2007/2008. Nakoľko sa stretla s veľkým úspechom, rozhodli sme sa ju organizovať vždy v septembri a záujem žiakov je stále veľký.

Koľko škatuliek mlieka sa predalo tento rok? Je to viac ako minulý rok?

Z objednaných 225 kusov sme predali 217. Záujem žiakov o ochutené mliečne nápoje výrazne stúpol, v šk. roku 2007/2008 to bolo napríklad len 70 predaných kusov.

Máte Vy osobne rada mlieko?

Mlieko, mliečne výrobky a všetko s ním spojené som mala veľmi rada, ale pred pár rokmi mi zistili silnú alergiu na mliečnu bielkovinu, mlieka v akejkol'vek podobe som sa musela vzdať.

Siedmačky pri príležitosti Dňa mlieka vytvorili takúto loď.

Prečo by podľa Vás mali deti, ktoré nemajú takýto problém, piť mlieko?

Pretože obsahuje veľa vitamínov, mliečne bielkoviny, je zdrojom vápnika a fosforu. Dve posledné spomenuté látky sú dôležité pre pevné kosti a zdravé zuby. Mliečny cukor je zase významným zdrojom energie. Preferovať v našom jedálničku by sme mali aj kyslomliečne výrobky ako tvaroh, jogurt alebo kefír, ktoré blahodarne pôsobia na činnosť žalúdka a zlepšujú imunitný systém.

PAVLÍNA VINCEKOVÁ, VIKTÓRIA LIESKOVCOVÁ

10. októbra bolo v našej škole veselo. V rámci Dňa duševného zdravia zneli počas prestávok zo školského rozhlasu hity ako Gangnam style.

Žiaci si vybrali pesničky, na ktoré si mohli počas prestávok aj zatancovať. Boli to napríklad Call me maybe, Céčka, Fajčenie škodí zdraviu, Jedného dňa či spomínaný Gangnam style.

Členovia školského parlamentu vyrobili plagát, na ktorom znázornili dúhu a naaranžovali tam tváre ľudí s rôznymi pocitmi ako hnev, smútok, radosť...

Floorball vyhrali deviataci

Po vyučovaní sa v telocvični konal floorballový turnaj. Z každej triedy sa vybralo sedem žiakov - štyria chlapci a tri dievčatá. Z lavičky mohli samozrejme do hry naskočiť náhradníci. Turnaj vyhrali deviataci. Gratulujeme☺

JAKUB STANEK

Deviatci vyhrali futbal vo floorballe

Žiaci vyzbierali vyše sedemtisíc kíl papiera

V októbri sa na našej škole uskutočnil zber papiera. Počas jedného týždňa žiaci priniesli 7 038 kg. Vyzbieraný papier sa bude ďalej recyklovať. Získané peniaze sa použijú na nákup školských potrieb.

Žiaci nosili, čo len vládali, mnohým pomohli rodičia, starí rodičia, ale aj tety či susedia. A tu sú tí najšikovnejší:

1. stupeň

1.miesto 2.A

2.miesto 4.A

3.miesto 3.A

2. stupeň

1.miesto 5.A

2.miesto 7.B

3.miesto 6.A

K prvému miestu 2. A výrazne pomohla žiačka Adriana Dinušová, ktorá spolu s rodičmi zabezpečila pre svoju triedu plný kontajner kartónov.

S Adriankou sme urobili krátky rozhovor:

Kto ti pri zbere pomáhal?

Pomáhal mi najmä tatko.

Koľko kg si priniesla?

Priniesla som 870 kg. Chcela som pomôcť spolužiakom, aby sme vyhrali.

Aká výhra by Ťa potešila?

Torta.

V minulosti nebolo výnimkou, že mnohí žiaci do zberu papiera priniesli toľko kíl ako Adrianka. Skúste si predstaviť, aké veľké kopy to museli byť oproti tým dnešným. WOW.

Poďakovanie si však zaslúžia všetci, ktorí tento rok pomohli. Počula som, že niektorí už začali zháňať papier do ďalšieho zberu. Tak si to ani Vy nenechajte na poslednú chvíľu a pomôžte svojej triede.

MICHAELA BELUŠKOVÁ

Tento rok platilo: Čím menší žiak, tým viac papiera doniesol.

Pri príležitosti Dňa knižníc (22.október) zavítali druhostupniari do školskej knižnice a na hodinách slovenského jazyka a literatúry zobrali do rúk aj iné ako len „slovenčinárske“ knihy.

Piataci sa obliekli do kostýmov ich obľúbených rozprávkových bytostí, čítali a hrali úryvky rozprávok. Šiestaci ukázali, koľko rozprávok a rozprávkových bytostí začínajúcich na príslušné písmeno abecedy poznajú, súťažili aj o najlepšieho čítača rozprávok. Siedmaci zmodernizovali najtradičnejšie rozprávky. Žiaci ôsmich tried napísali knihu doplnenú vlastnými ilustráciami. Deviataci spolužiakov oboznámili so spisovateľmi pochádzajúcimi zo Záhoria.

Záložka do knihy spája slovenské školy

Žiaci prvého a druhého stupňa zase vyrábali krásne záložky do kníh, ktoré sme potom poslali kamarátom zo ZŠ Staškov v okrese Čadca. Rovnako oni nám poslali záložky, ktoré boli vyrobené z rôznych materiálov. Cieľom tejto akcie bolo nadviazanie kontaktov medzi slovenskými základnými školami a podpora čítania.

(red.)

Záložky z Rohožníka

Záložky zo Staškova

A tu je niekoľko našich výtvorov z rozprávkového týždňa knižníc.

Vlk z Červenej čiapočky verzus veverička z Doby ľadovej

Vlk ako vždy sedí pri strome

A čaká kým sa niečo pohne

Zrazu z lesa počuť chôdzu

Ved' horári to byť nemôžu

Tak sa ticho zakráda

Ku koristi prichádza

A tu hľa veverička z teleportu vyšla

Rozmýšľa odkiaľ že by prišla

A tu spomína že nedávno

Bol v kine videl to dokonca aj v 3D

Veverička z doby ľadovej

Nevidel ešte nič podobné

Veverička bližšie skočí

A vlk si príbor ostrí

Že dnes je deň bez mäsa

Veverička o tom nevie

Tak sa chôdzou k nemu berie

Zrazu v kríčku vidí žalud'

Tak sa k nemu chce zohnúť

Vlk však už vie veveričkinu slabinu

Tak priviazal špagát o žalud'ovinu

A ťahá

Kým veverička nezbadá

Lano

A rozum to má určite áno

Tak začne hrýzť lano

Veverička schytí žalud'ovinu

Objíme ju ako svoju maminu

A vlk neváha skočí po veveričke

A ona aj s vlkom už teleportuje

Miesto roku 3000 BC

Stlačila rok 2012

A tak obidvaja skončili

V zoologickej réžii

(Mirka Koutná, 6.A)

Šípková Ruženka

*Bol raz jeden kráľ,
a ten dcéru mal.
Šťastní z toho boli,
všetci sa radovali.
Hostinu mali,
nie všetky veštkyne pozvali.
Veškýň bolo 13,
no miest mal iba 12.
Jednu nepozval,
potom to však ľutoval.
Rozzúrená prišla,
bez kliatby neodišla.
Kliatba bola zlá,
princeznej smrť želala.
Dvanásta víla však všetko zmenila.*

*Princezná rástla ako z vody,
žila ako v rozprávke.
Až prišiel ten osudný deň,
15 rokov iba mala, keď veľmi tuho
zaspala.
100 rokov uplynulo,
spánku už dost' bolo.
Na princa si počkala,
zázraku sa dočkala.
A tak všetci šťastní boli,
a veľmi sa radovali.*

Dominika Michaličová

Natália Sadovská

(7.B)

Obrázok: Sme.sk

ČERVENOVLÁSKA

Bol raz jeden domček, v ktorom bývalo dievčatko so svojou mamičkou. Nebolo to obyčajné dievča, bola celkom iná ako ostatné dievčatá. Mala červené vlasy, roztrhané rifle a rozpadnuté topánky. Mama nevedela, čo s ňou má robiť. V škole ju nikto nemal rád, pretože všetkým robila zle.

Raz ju mama zavolala, aby šla zaniest starej mame nákup zo supermarketu. Mama jej povedala, že nemá schádzať z cesty a nech sa nerozpráva s cudzími ľuďmi. Šla popri supermarketu, keď zrazu pri nej zastavila biela dodávka s čiernymi sklami. Dvaja chlapíci jej ponúkali cukríky. Červenovláška si ich zobrala a chlapíkom ochotne porozprávala, kam sa vybrala. Nikdy svoju mamu nepočúvala. „Viete, moja babička je chorá a býva celkom sama v ned'alekej bytovke č. 12 v prvom vchode a na prvom poschodí. Nesiem jej nákup, aby mala čo jesť,“ povedala Červenovláška. „Hmm, to je

zaujímavé, určite bude mať doma nejaké cennosti,“ pomyslel si jeden z nich. „Čo keby si šla babičke kúpiť ešte nejaké kvety? Určite by sa potešila,“ navrhol jej druhý muž. „To je skvelý nápad,“ odpovedala Červenovláška sa vybrala do kvetinárstva.

Dvaja chlapíci šli navštíviť babičku. Tá bez problémov otvorila, pretože očakávala Červenovlášku a myslela si, že je to ona.

Muži babičku zavreli do skrine a začali prehľadávať byt. Vtom zazvonila Červenovláška. Vrátila sa skôr ako zloději predpokladali, a preto sa rýchlo skryli pod babičkinu veľkú perinu. „Stará mama, kde si?“ ozvalo sa z kuchyne. „Tu, moja drahá, v posteli,“ odpovedal jeden. „Prečo máš také veľké oči?“ spýtala sa dievčina. „To aby som ťa lepšie videla,“ odpovedal druhý chlapík. „A prečo máš také veľké uši?“ pýtala sa znova. „To aby som ťa lepšie počula,“ odpovedal ten istý. „Aaaa, čo to máš v tej ruke?“ pýtala sa opäť. „To je zbraň, aby som ťa mohol zabiť!“ vykrikol opäť prvý. „Áááá, pomóóóó!“ kričala Červenovláška.

Jej krik započul sused kukláč, ktorý ihneď pribehol na pomoc a Červenovlášku aj babičku zachránil. Zloději skončili vo väzení a babička, Červenovláška a aj sused sa dosýta najedli. Všetci žili šťastne, až kým sa nevypol televízor a rozprávke nebol koniec.

VIKTÓRIA LIESKOVCOVÁ, 7.A

SNEHULIENKA

Mala krásne vlasy, bledú tvár,
každý sa na ňu pozeral.
Ale zlú macochu mala,
ktorá ju nenávidela.
Sluha ju zabiť nezvládol,
ale v lese ju nechal.
Našla domček maličký
a v ňom malé postielky a stoličky.
Domček patril trpaslíkom,
takým malým nezbedníkom.
Snehulienku v ňom si našli,
onemeli z toľkej krásy.
Tak sa o ňu starali
a veľmi ju chránili.
Zlá macocha ju navštívila,
zlým jabĺčkom ju otráвила.
Trpaslíci smutní boli,
keď sa z práce vrátili,
lebo našli Snehulienku
otrávenú na zemi.
Plakali a nariekali,

do sklenenej truhly ju dali.
Strážili ju deň a noc
a čakali na pomoc.
Krásny princ ju vyslobodil
bozkom na líčka
a takto sa končí
moja básnička.

RÓBERT FRÁZ

(7.A)

Učenie je celá veda

V škole sa učíme, že čierna diera je hviezda zrútená sama do seba.

Ak totiž železná hviezda už nemá z čoho čerpať palivo, nemôžu v nej pokračovať termonukleárne reakcie. Napokon sila gravitácie preváži ostatné druhy síl a hviezda prejde do stavu čiernej diery. Táto "úmrtná" udalosť sa nazýva singularita. Neskôr nás učili, že náš mozog sa skladá z čelového laloku, temenného laloku, tylového laloku, spánkového laloku, predĺženej miechy a mozochku a tiež, že jeden deň má 24 hodín, 1440 minút a 86 400 sekúnd... Ale málokto nás učil, ako so svojím mozgom zaobchádzať tak, aby nám po 86 400 sekundách učenia pred písomkou nezostala v hlave len čierna diera.

V rubrike *Učenie je celá veda* Vám budeme pravidelne prinášať rady, ako sa učiť, pretože cez lievik nám rozum do hlavy nenaleje nikto. Začneme od tých najjednoduchších.

KYSLÍK

Hovoriť o vyvetranej miestnosti môže znieť ako zbytočnosť, ale ľudia na to často

zabúdajú. Keď kyslík chýba, nebudú mozgové bunky správne fungovať, nech by ste robili čokoľvek. Skúsili ste sa už niekedy učiť v prírode? Pomáha to.

VODA A VÝŽIVA

Mozog pre svoju činnosť potrebuje dostatok tekutín a dostatočnú výživu. Pite veľa vody, minerálok, ovocných alebo bylinkových čajov. Dobré je jesť orešky (nie arašidy),

kokos, sušené ovocie, zabezpečiť si prísun vitamínu C, B, minerály. Jedzte primerane. Ak sa prejete, zrejme sa Vám bude chcieť spať. Škvŕkanie v žalúdku však vašu pozornosť venovanú učeniu nijako nezlepší.

ODPOČINOK

Čas na učenie si dôkladne rozdeľte a vyhradte si tam aj priestor pre odpočinok. Pri

učení sa zapája najmä ľavá mozgová hemisféra. Preto je z času na čas potrebné nechať ľavú hemisféru odpočívať a zapojiť pravú. Tá zväčša funguje pri fyzickej činnosti. Takže krátke cvičenie, umytie riadu, vysypanie smetí (rodičia budú mať určite veľkú radosť) pomáha naozaj si oddýchnuť od

učenia. Zbytočne si budete dávať pauzu, pokiaľ ju strávite pozeraním televízie, čítaním knihy alebo podobne.

HUDBA

Mnohí ľudia si zvykli učiť sa s hudbou v pozadí. Opäť tu existujú individuálne odlišnosti, v zásade však platí, že pokojná a tichá hudba môže byť napomáhajúca alebo neutrálna, rušná hudba, hudba pre poslucháča známa (teda napr. vaše obľúbené CD), alebo hudba vyvolávajúca „chutť tancovať“ je skôr rušivá. Môže na jednej strane napomáhať udržať bdelosť, ale na strane druhej núti človeka rozdeľovať pozornosť minimálne na dve veci – na učenie a na hudbu. Preto tí, ktorí ste zvyknutí počúvať pri učení hudbu, zamyslite sa nad tým, či naozaj hudbe nevenujete príliš veľa pozornosti, či Vám pri učení skutočne pomáha alebo skôr ruší. Skúste si ju občas vypnúť, alebo zmeňte štýl počúvanej hudby a pozorujte, či sa niečo na Vašom učení zmení. A v žiadnom prípade nepočúvajte hovorené slovo (teda rádio).

(red. s pomocou i-psychologia.sk)

Poznámky v žiackej knižke netešia nikoho- žiakov, rodičov a napriek tomu, že ich z toho podozrievate, ani učiteľ'ov:) Niektoré sú však také vtipné, že zľudovali a šíria sa internetom. Tu je ochutnávka, v ktorej sa spája kreativita žiakov s kreativitou učiteľ'ov:

- ☺ *Dáva stále pozor, či dávam pozor, a keď si myslí, že nedávam pozor, tak nedáva pozor.*
- ☺ *Desiatuje pomôcky na výtvarnú výchovu.*
- ☺ *Hľadá na mňa cez pravítko a smeje sa, že som zelená.*
- ☺ *Keď som odštartoval cezpoľný beh, ušiel domov.*
- ☺ *Na laboratórnych meraniach používa vlastný merací prístroj a vyhlasuje, že školské prístroje sú nanič.*
- ☺ *Odstrihol spolužiačke vlasy a drzo tvrdil, že si myslel, že má parochňu.*
- ☺ *Priniesol si na vyučovanie prášok na pečenie a predstieral predaj drog. Všetko odmietol vydať do rúk vyučujúceho a doteraz sa nepriznal.*
- ☺ *Svoj neskorý príchod ospravedlnil tým, že hviezdy chodia vždy neskoro. Vysvetlite prosím vášmu synovi, že je žiakom základnej školy a nie hviezdnej sústavy.*
- ☺ *Váš syn nevhodne dokazuje svoju silu na pracovnej výchove tým, že dievčatám priťahuje zveráky.*
- ☺ *Vzal triednu knihu, nechce ju vrátiť a žiada výkupné.*
- ☺ *Zametá učebňu vypchatým tchorom a ničí tak školské pomôcky.*
- ☺ *Zlomil zemepisnú mapu o hlavu spolužiaka. Plátno to vydržalo, je nutné opraviť rám.*

(red. + internet)

PS: V budúcom čísle Vám ponúkame zopár humorných pasáží z písomiek žiakov našej školy:)

AK SA TI STANE,

NEČAKANE,

ŽE BY SI SA CÍTIL
BYŤ PRIŠKRTENÝ,

VÄŽŇOM,

V DEPRESII ...

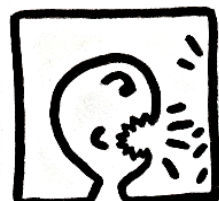
... ČO SPRÁVIŠ?

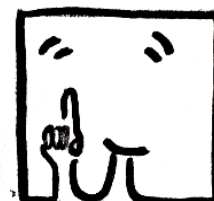
BUDEŠ PLAKÁŤ?

VŠETKO ROZBIJEŠ?

PODÁŠ SI
NIEKoho?

STRATÍŠ HLAVU?

JATI VŠAK
VRAVÍM ...

ŽE MAŤ SA ZLE

EŠTE NIČ
NEŽNAHENA'

PRETOŽE AJ KED'
SI ODSTRKOVANÝ

OHROZOVANÝ,
NENAVIDENÝ,

VTLAČANÝ,

NEŠŤASTNÝ...

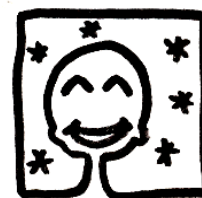
JE TU VŽDY
KTOSI,

TAM NIEKDE,

KTO VIE,

AKU MAŠ CENU,

AKÝ SI VEČKÝ...

A ČO JE
NAJDŮLEŽITEJŠIE

ISTO ŤA MILUJE :)